11/04/2019

Το μυστικό του Αγίου Πορφυρίου: Η διαρκής επιμελημένη Μετάνοια

/ Ορθόδοξες Προβολές

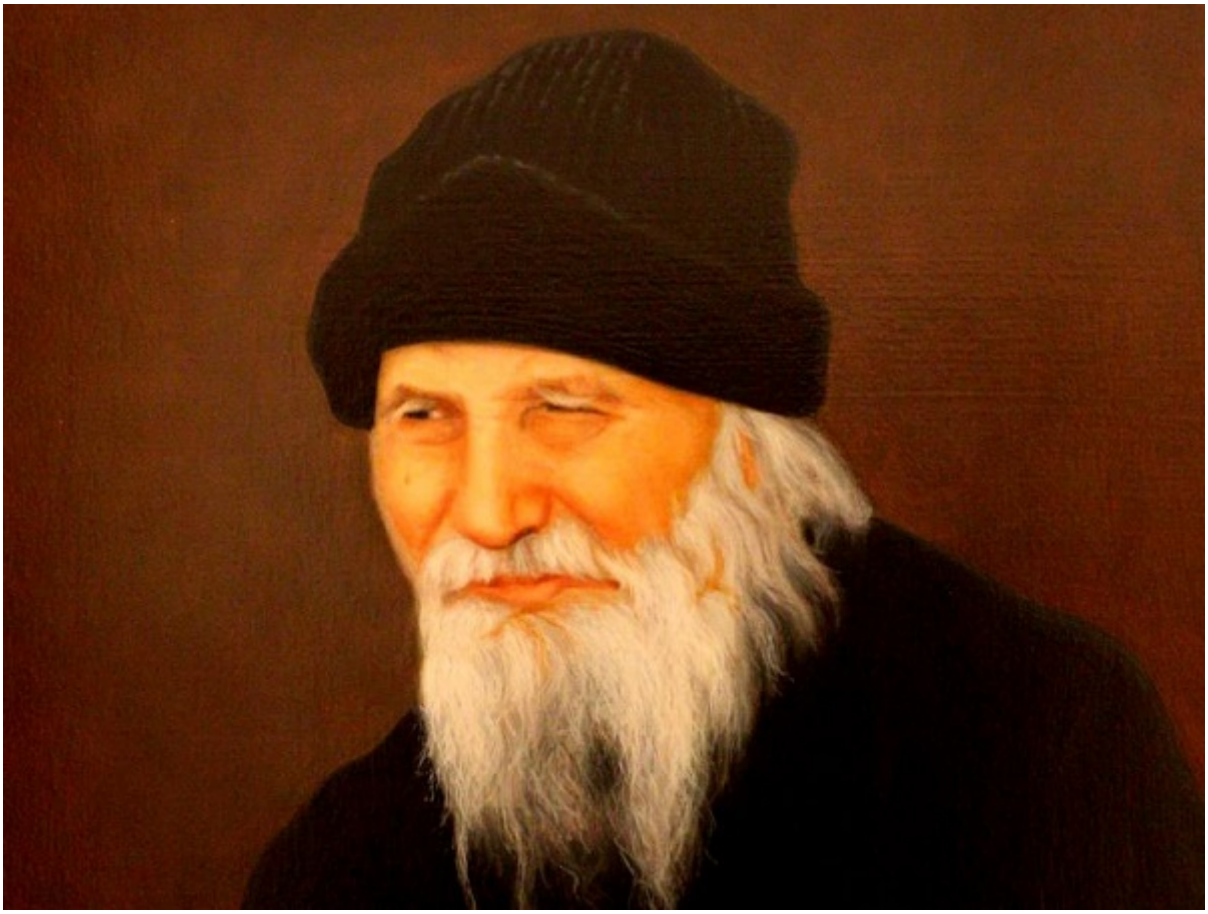

Πρωί της εικοστής εβδόμης Νοεμβρίου και κατά τις 11:00 δέχομαι το πιο ευχάριστο τηλεφώνημα από τον πιο ευχάριστο Επίσκοπο, αδελφό και φίλο, τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου κ Νεόφυτο: «Ταις αυτού Αγίαις Πρεσβείαις ελέησον και σώσον ημάς, είπε και συμπλήρωσε: Αδελφέ, σήμερα έγινε η αγιοκατάταξη του Αγίου πια Πατρός ημών Πορφυρίου του Διορατικού»!

Χτες πρωί με ξαναπήρε ο Πανιερώτατος και μου είπε: «Σε εντέλλομαι ως Επίσκοπος της Εκκλησίας, όπως ήδη είπα και σε άλλους, να γράψεις κάτι για τον άγιο Πορφύριο».

Να πω σήμερα, ότι δεν συστέλλομαι; Να πω ότι δεν ντρέπομαι, εγώ να μιλήσω γι' αυτόν που ζήσαμε από το 1980, που γευτήκαμε, ως οικείο του Τριαδικού Θεού, που όλος ο κόσμος υποκλινόταν στην άφθαστη ταπείνωση, απλότητα, εκούσια ηπιότητα, καταστάσεις που κρύβονταν μέσα στο εκπληκτικό χάρισμα της

Διορατικότητας που είχε;

Σε παρακαλώ Άγιε Πορφύριε, φώτισε με να γράψω για σένα αυτά που έχω μέσα στην καρδιά μου!

Το διορατικό χάρισμα του, για το οποίο έχουν γραφτεί πολλά, ήταν αυτό που άμεσα αντιλαμβανόσουν όσες φορές και να τον έβλεπες.

Πιστέψετε με όμως, όσο και να φαίνεται ανόητο, δεν γοητεύτηκα ποτέ από αυτό το θεϊκό χάρισμα, γιατί η καρδιά μου δεν είχε αυτό πρώτιστα ανάγκη, αλλά να καταλάβει πως λειτουργούσε η καρδιά του, ποια ήταν η βαθύτερη σχέση του με τον Θεό.

Ποιο ήταν το Μυστικό του Αγίου Πορφυρίου;

Δεν μου έδωσε ποτέ την εντύπωση του Γέροντα που απαιτούσε με τρόπο, υπακοή σε αυτά που σου έλεγε, αλλά, ενώ μιλούσε αυθεντικά κατ ευθείαν στη συνείδηση σου, σου άφηνε μια τέτοια ελευθερία, που προκαλούσε το φιλότιμο.

Ενώ σου έλεγε απίστευτα πράγματα και σου απεκάλυπτε όλα τα κεκρυμμένα για να σε βοηθήσει, αυτό που κυριαρχούσε στην αποκαλυπτική αυτή επικοινωνία ήταν η εν Χριστώ ταπείνωση και αγάπη, χωρίς κανένα συναισθηματισμό.

Ποιο όμως ήταν το Μυστικό του;

Η διόραση, η απλότητα, η ταπείνωση, η διαρκής επικοινωνία του με τον Τριαδικό Θεό, ήταν καταστάσεις εμφανέστατες. Είχε γίνει το φώς της γης, το άλας, η πόλις επί όρους κειμένη!

Ο μέγας αυτός άγιος, που ήταν ανάμεσά μας, όπως και άλλοι άγιοι που ζήσαμε, ο Γέροντας Παίσιος ,ο Γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης, ο Γέροντας Ευμένιος του Λοιμωδών νόσων, οΓέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ, ο Γέροντας Αμβρόσιος της μονής Δαδίου, και άλλοι που γνωρίζουμε, είχαν ένα κοινό μυστικό που επιμελούνταν καθημερινά και διαρκώς στην καρδιά τους:

Τη διαρκή Μετάνοια!

Μας αποκάλυψε ο άγιος Πορφύριος το μυστικό του αυτό στην τελευταία επιστολή του προς τα Πνευματικά του παιδιά.

Παρόμοια επιστολή άφησε και ο Γέρων Παίσιος.

Ο Γέρων Ιάκωβος, τι άλλο απεκάλυπτε, όταν σε κάθε φράση του προς οποιονδήποτε, έλεγε : «Με συγχωρείτε»!

Ο Γέρων Σωφρόνιος του Έσσεξ, επανευαγγελίζει την Θεολογία λέγοντας ότι έβλεπε το άκτιστο Φώς, μετά από οδυρμό Μετανοίας.

Ομολογούν οι Άγιοι αυτοί την αμαρτωλότητά τους ενώπιον όλης της Εκκλησίας, με τόση συντριβή και ζητούν τη συγχώρεση όλων.

Αυτά τα λόγια που είναι στην επιστολή του αγίου Πορφυρίου, δεν είναι ταπεινολογίες, είναι παγκόσμια εξομολόγηση, που μας αποκαλύπτει ποιο ήταν το μυστικό του: «Η αδιάλειπτη Μετάνοια».

Έγινε ο ταπεινός Πορφύριος ακόλουθος του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου που γράφει: «Αν είπωμεν ότι αμαρτίαν ουκ έχωμεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια ούκ έστι μεθ ημών».

Μας καθορίζει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης εδώ τι είναι πλάνη: «Η έλλειψη συνείδησης αμαρτωλότητας».

Έγινε ο ταπεινός Πορφύριος ακόλουθος του Αγίου Ιωάννη της Κλίμακας, που γράφει στην κλίμακα στο κεφάλαιο για την υπερηφάνεια προς το τέλος, ότι του ομολογεί ο πονηρός, ότι δεν τον νικά τίποτα άλλο παρά η διαρκής Μετάνοια ενώπιον του Κυρίου

Γνώριζε ο ταπεινός Πορφύριος τον άγιο Συμεών τον Θεολόγο που αποκαλύπτει στο γραπτά του ότι του εμφανιζόταν ο Χριστός και του έλεγε: «Μη αποστείς της Μετανοίας επιμελούμενος, η γαρ τοιαύτη, μετά της εμής ευσπλαχνίας ενουμένη, εξαλείφει πάντα τα ανομήματα».

Περισσότερο όμως είχε ο άγιος Πορφύριος διαρκώς συναίσθηση, τον λόγο του Χριστού μας και του Τιμίου Προδρόμου: «Μετανοείτε, ήγγικε γαρ η Βασιλεία των Ουρανών».

Γνώριζε ο ταπεινός Πορφύριος ότι η Μετάνοια ως μυστήριο της Εκκλησίας θεμελιώνεται στις εντολές του Ευαγγελίου.

Γνώριζε ότι δεν μπορεί να αγαπήσει τον Χριστό αν δεν τηρεί τις εντολές Του, αν δεν τις φυλάσσει εντός της καρδίας του ως τον Θησαυρό των αγαθών και ότι αυτή η φύλαξη μαζί με την εγρήγορση , την αγρυπνία του νου και τη διάθεση να ακολουθήσει τον Χριστό γεννούσαν την Μετάνοια και προσευχόταν από βάθους καρδίας και διαρκώς: «Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών!».

Γνώριζε ότι η Μετάνοια είναι το επίκεντρο της προσευχής του γιατί : «Πας ο ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται και ότι ο καταβάς, ούτος εστίν ο αναβάς»

Γνώριζε , ότι η Μετάνοια, ως Μυστήριο της Εκκλησίας, ενεργοποιεί όλα τα Μυστήρια με πρώτο το Βάπτισμα, την εξομολόγηση , τη Θεία Κοινωνία.

Γνώριζε ο άγιος του Θεού παιδιόθεν, ότι κάθε φορά που κοινωνούσε, έπαιρνε την άφεση τον αμαρτιών και την αιώνιο ζωή.

«Εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον!», λέγει ο λειτουργός και κοινωνών τον λαό Ιερέας.

Γνώριζε ότι με την άφεση των αμαρτιών που ελάμβανε όταν κοινωνούσε, άνοιγε η πύλη της Αιωνίου Ζωής, που είναι η γνώση του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και ότι γνώση στην Εκκλησιαστική γλώσσα σημαίνει κοινωνία ζωής.

Το Μυστικό, του αγίου Πορφυρίου, ήταν η διαρκής επιμελημένη Μετάνοια και εκζήτηση αφέσεως των αμαρτιών.

Το Μυστικό αυτό, που έκρυβε μια ζωή, άφησε να ξεχειλίσει στην τελευταία επιστολή του: «Από μικρό παιδί είχα κάνει πολλές αμαρτίες οι οποίες μέχρι σήμερα έγιναν πάρα πολλές. Ο κόσμος, όμως με πήρα από καλό και όλοι φωνάζουνε, ότι είμαι άγιος, Εγώ όμως αισθάνομαι ότι είμαι ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος του κόσμου. Όσα ενθυμόμουνα βέβαια τα εξομολογήθηκα, με συγχώρεσε ο Θεός. Αλλά όμως τώρα έχω ένα συναίσθημα ότι και τα πνευματικά μου αμαρτήματα είναι πάρα πολλά και παρακαλώ όσοι με έχετε γνωρίσει να κάνετε προσευχή για μένα, γιατί και εγώ όσο ζούσα, πολύ ταπεινά έκανα προσευχή για σας».

Ποιο είναι το Μυστικό του Αγίου;

Η Μετάνοια που περικλείεται μέσα στα λόγια του Πάτερ Ημών: «Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών»!

Ποιο είναι το βαθύτερο Μυστικό του Αγίου Πορφυρίου;

Λέει, ότι ο κόσμος με πήρε για καλό και όλοι με φωνάζουμε Άγιο. Εγώ όμως αισθάνομαι ότι είμαι ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος του κόσμου.

Τι αποκαλύπτουν αυτά τα λόγια;

Ότι ο άγιος είχε επίγνωση ότι ζούσε μέσα του ο Θεός, και ο Θεός τον συγχωρούσε αλλά του απεκάλυπτε βαθύτερα και βαθύτερα την αμαρτία του, που ονομάζει πνευματική, δηλαδή καρδιακή.

Αμαρτία στα παιδικά χρόνια, αμαρτία και στα γεράματα. Μας αποκαλύπτει ο άγιος λίγο πριν τον θάνατο και όντας σε μεγάλο βαθμό τελειότητας, το διάγραμμα της αμαρτίας που γίνεται στην αρχή αντιληπτή σαν πράξη, αργότερα σαν λογισμός και στο τέλος σαν επιθυμία, σαν πνευματική , καρδιακή αμαρτία.

Μας αποκαλύπτει ο άγιος Πορφύριος με αυτά τα λόγια ότι όσο γινόταν μέτοχος της Θείας Ζωής, τόσο εμβάθυνε μέσα του η όραση της αμαρτίας, ενώ εξωτερικά φαινόταν μόνο το Φώς γι αυτό και τον φωνάζανε οι άλλοι άγιο.

Μας αποκαλύπτει ο άγιος και το διάγραμμα της Πνευματικής του ζωής , ότι όλο τον χρόνο της ζωής του από μικρό παιδί μέχρι και τη στιγμή που γράφει την πνευματική αυτή διαθήκη του, είχε διαρκή και επιμελημένη αντίληψη της αμαρτίας αλλά και της άφεσης των αμαρτιών του.

Η διαρκής επιμελημένη Μετάνοια που προκαλεί την άφεση αμαρτιών και την είσοδο και μετοχή στην Αιώνιο Ζωή, είναι το Μυστικό του Αγίου Πορφυρίου.

Ταις του Αγίου Πορφυρίου πρεσβείαις Χριστέ ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς! Αμήν!

Ανδρέα Χριστοφόρου

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου